

Terreuralarm.

Sinds nieuwjaar en nu nog steeds (De Morgen, 8/2/8) geldt in België terreuralarm. Natuurlijk moeten er onmiddellijke maatregelen genomen worden om de burgers te beschermen indien er gevaar is voor gewelddadige aanslagen. Deze toestand moet nochtans in de tijd beperkt worden, omdat daarbij de wettelijke bescherming en de persoonlijke vrijheid van de burgers beperkt worden. Maar vooral, op langere termijn, moet de regering nagaan wat de oorzaak kan zijn van vijandige gevoelens en acties van andere landen en groepen van mensen t.o.v. België. Of bepaalde beslissingen of daden van de Belgische regering niet consequent zijn of gewoon strijdig met bvb. de mensenrechten, uitspraken van het Internationaal Gerechtshof in Den Haag of beslissingen van de VN.

Meer concreet moet o.a. nagegaan worden of de steun aan de Israëliëse regering in haar daden t.o.v. de Palestijnen inderdaad verrechtvaardigd is. Op grond van welk recht ons land gevechtsvliegtuigen naar Afghanistan stuurt en ons land dus metterdaad in staat van oorlog is. Of de handel met de ontwikkelingslanden eerlijk is en hun grondstoffen naar waarde betaald worden.

Men kan niet volstaan met de mensen die tegenover België vijandige daden stellen, terroristen te noemen of godsdienstfanatici. Vergeet niet dat de mensen die gedurende de oorlog 40-45 daden van verzet pleegden, ook burgers in gevaar brachten. Het was op dat ogenblik de enige mogelijkheid om zich te verzetten tegen het onrecht van de Duitse bezetting.

Er bestaat inderdaad blind terrorisme en godsdienstfanatisme, maar niet alles kan bij voorbaat onder die noemer gebracht worden. Een vijand creëren op grond van slogans, vage verdachtmakingen en primitieve angstgevoelens is eigen aan het fascisme. Het is een democratie onwaardig dat ze haar vijanden gaat demoniseren en niet tracht hun drijfveer te begrijpen — wat niet betekent goedkeuren.

Dit begrijpen is de noodzakelijke voorwaarde om door onderhandeling en andere middelen tot een oplossing te komen van conflicten, wat niet mogelijk is met militair geweld.

Het voorgaande veronderstelt dat men het leed wil beperken en de drijfveer algemeen welzijn is.

Jan Vroman, Mortsels.